

ÂLD MAN ENUNRÂN

Er was eens een oude man in Friesland, die midden in de weilanden in een oud en vervallen huisje woonde. De man woonde er met zijn zuster, was bijna doof en zag ook niet zo best meer. Tijdens zijn rondgang door het huisje kwam hij -zonder dat hij er iets van merkte- nogal wat ongedierte (unrân) tegen. In de keuken, waar het een slordige boel was en ook niet zo schoon, liepen hûsmûzen (*Mus musculus*) en af en toe ook een pipermûs (*Crocidura russula*) over het aanrecht. Onder de vloer ravotte de brune rot (*Rattus norvegicus*). Op de vuile kopjes waren horen keamermiggen (*Musca domestica*) te vinden en in de slaapkamer wemelde het 's nachts van de stekneven (*Culex pipiens*).

Via een wrakke houten trap kwam hij op zolder, waar zich o.a. wespennesten bevonden met daarin ealjebijen (*Vespa vulgaris*). In de balken van het bouwvallige huisje hadden de Deatikkerke of wyld horloazje of deaklopperke (*Anobium punctatus* Degeer), en ook de boktuoren (*Hylotrupes bajulus*) hun sporen achtergelaten.

In zijn woning hebben wij nog maar eens rond gekeken. We vonden ook nog de bakkerstuurre ofwel moalwjirm (*Tenebrio molitor*), het beanetuorke (*Bruchus* sp.) en het eartetuorke (*Bruchus pisorum* L.) naast een ingeltsje, ook wel hearepykje, kofje-ingeltsje, peakjebrea of earmepykje (fam. *Coccinellidae*) genaamd. Meestal vindt men van deze lieveheersbeestjes het Sânstippich Ingeltsje: de versie met de zeven stippen. We moeten afscheid nemen van deze oude man, âlde Piter is zijn naam. Het liep niet goed af met âlde Piter; hij liep via een wrakke loopplank over een slotje; de loopplank brak en âlde Pieter verdronk....

(Met dank aan Feike Hoekstra, de Knipe)